

ภัทรารุช ใหม่น้อย 2553: อิทธิพลของสังคมการรวมกลุ่มและการปรับปรุงสภาพแวดล้อมโดยใช้อุปกรณ์เสริมต่อสมรรถภาพการผลิตสุกรรุ่น-ขุน เพศเมีย ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาสัตวบาล ภาควิชาสัตวบาล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์จำเริญ เทียงธรรม, Ph.D. 75 หน้า

การทดลองที่ 1 การศึกษาการใช้อุปกรณ์เสริมในการรวมกลุ่มสุกรขุน ต่อสมรรถภาพการผลิตและการแสดงพฤติกรรมการต่อสู้กันของสุกรเพศเมีย โดยใช้สุกรหลังหย่านมอายุ 45 วัน จำนวน 225 ตัว น้ำหนักเริ่มต้นการทดลอง 27.75 ± 2.00 กิโลกรัม โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3 ซ้ำๆ ละ 25 ตัว กลุ่มที่ 1 รวมกลุ่มสุกรตามปกติโดยไม่ใช้อุปกรณ์เสริมในคอก (ควบคุม) กลุ่มที่ 2 รวมกลุ่มแล้วใช้อุปกรณ์ (ผลมะพร้าวสุกแห้ง) กลุ่มที่ 3 รวมกลุ่มแล้วใช้อุปกรณ์ (ใบกล้วยแห้ง) หลังจากรวมกลุ่มสุกร สังเกตพฤติกรรมในช่วง 0-3 ชั่วโมง, 4-7 ชั่วโมง, 25-28 ชั่วโมง และ 30-33 ชั่วโมง จากผลการทดลองพบว่าจำนวนครั้งในการต่อสู้ทั้งหมดหลังรวมกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ระดับของคะแนนบาดแผลหลังการรวมกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) การเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และอัตราการเจริญเติบโตของสุกรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ค่าเฉลี่ยของระดับฮอร์โมนคอร์ติซอลตลอดช่วงการทดลอง ความเข้มข้นของฮอร์โมนคอร์ติซอลในมูลในวันที่ 5 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) จากการทดลองนี้จึงกล่าวได้ว่าการใช้อุปกรณ์เสริมในการรวมกลุ่มสุกรขุนมีผลต่อการลดพฤติกรรมการต่อสู้กันของสุกรหลังจากการรวมกลุ่มและการรวมกลุ่ม และปริมาณฮอร์โมนคอร์ติซอลที่ใช้เป็นดัชนีชี้วัดระดับความเครียดของสุกร

การทดลองที่ 2 การศึกษาประสบการณ์การรวมกลุ่มและใช้อุปกรณ์เสริมในการรวมกลุ่มสุกรขุน ต่อสมรรถภาพการผลิตและการแสดงพฤติกรรมการต่อสู้กันของสุกรเพศเมีย โดยใช้สุกรหลังหย่านมอายุ 45 วัน จำนวน 300 ตัว น้ำหนักเริ่มต้นการทดลอง 26.25 ± 2.00 กิโลกรัม โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 ซ้ำๆ ละ 25 ตัว กลุ่มที่ 1 สุกรที่ไม่เคยผ่านการรวมกลุ่มแบบไม่ใช้อุปกรณ์เสริมใบกล้วยแห้ง กลุ่มที่ 2 สุกรที่ไม่เคยผ่านการรวมกลุ่มแบบใช้อุปกรณ์เสริมใบกล้วยแห้ง กลุ่มที่ 3 สุกรที่เคยผ่านการรวมกลุ่มแบบไม่ใช้อุปกรณ์เสริมใบกล้วยแห้งกลุ่มที่ 4 สุกรที่เคยผ่านการรวมกลุ่มและใช้อุปกรณ์เสริมหลังจากการรวมกลุ่มสุกร สังเกตพฤติกรรมในช่วง 0-3 ชั่วโมง, 4-7 ชั่วโมง, 25-28 ชั่วโมง และ 30-33 ชั่วโมง จากผลการทดลองพบว่าจำนวนครั้งในการต่อสู้ทั้งหมดหลังรวมกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ระดับของคะแนนบาดแผลหลังการรวมกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) การเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และอัตราการเจริญเติบโตของสุกรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ค่าเฉลี่ยของระดับฮอร์โมนคอร์ติซอลตลอดช่วงการทดลอง ความเข้มข้นของฮอร์โมนคอร์ติซอลในมูลในวันที่ 5 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) จากการทดลองนี้จึงกล่าวได้ว่าประสบการณ์ในการรวมกลุ่มสุกรหลังหย่านม และการใช้อุปกรณ์เสริมในการรวมกลุ่มสุกรขุนมีผลต่อการลดพฤติกรรมการต่อสู้กันของสุกรหลัง จากการรวมกลุ่มหลังการรวมกลุ่ม และปริมาณฮอร์โมนคอร์ติซอลที่ใช้เป็นดัชนีชี้วัดระดับความเครียดของสุกร